

Skole. Det vidner meget stærkt om, hvilken Interesse disse Hjem have for Oplysning. Naar det ærede Medlem siger, at vi stille os paa et Lavmaal, tror jeg ikke, han har Ret. Det er Staten, som stiller sig paa det Standpunkt at forlange et Lavmaal af Kundskaber, men jeg tror ikke, at den Befolkning, der søger Friskolen, ønsker at blive staaende ved dette Lavmaal. Tværtimod, jeg tror, at Friskolen i det hele meget godt følger Trit med de offentlige Skolers Undervisning.

Det ærede Medlem mente, at naar vi fik en ny Lov, der gav Forældrene Ret til at kalde Lærere til de offentlige Skoler, vilde alt dermed være klappet og klart, og Friskolerne vilde efter hans Mening være overflødige. Paa ingen mulig Maade. Fordi Flertallet i et Skoledistrikt faar Ret til at kalde Læreren, kan der være et meget betydeligt Mindretal, som ikke føler sig tilfreds med den Lærer, som kaldes til den offentlige Skole. Flertallet skal have Ret til at kalde den Lærer, det ønsker, men Mindretallet skal have Ret til at lade deres Børn undervise, hvor de ville, enten ved den Lærer, Flertallet har kaldet, eller ved en, de selv have antaget. Det er netop Friskolefolkernes store Ret, at de have det i deres Haand at kunne kalde den, de ville, til Lærer for deres Børn.

Hvis man fik Religionsundervisningen ud af Skolen, var alt klappet og klart, mener det ærede Medlem. Paa ingen Maade. Hvis det ærede Medlem tror, at Flertallet af de Forældre, som sende deres Børn i den offentlige Skole, ønsker, at denne skal være religionsløs, tager han storlig fejl. Det er et Spørgsmaal, som ikke ligger for, men som det ærede Medlem har berørt, og som jeg derfor vilde give et kort Tilsvaer paa. Friskolen vil have sin fulde Berettigelse, og Kravene om Frihed for Forældrene til at sende deres Børn i en Privatskole ville være lige stærke, enten man faar Religionsundervisningen ud af Skolen eller ej, og enten Forældrene faar Ret til at kalde Lærerne eller ej.

Overfor den ærede Ordfører skal jeg sige, at jeg ikke kan gaa med til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 13, som gaar ud paa at give et yderlig

forhøjet Bidrag til Københavns Skolevæsen udover, hvad der er vedtaget ved anden Behandling. Det finder jeg ikke, der er nogen Anledning til. Jeg finder i det hele taget, at vi skulle vente, indtil vi en Gang faa et Forslag — hvad enten det fremkommer fra Regeringens Side eller ved privat Initiativ —, der sigter til at forandre den nuværende Ordning af det københavnske Skolevæsen, saa vil Tiden være kommen til at tage det Spørgsmaal op, i hvilken Grad Staten skal støtte Københavns Skolevæsen. Som Forholdet er i Øjeblikket, synes jeg, Københavns Kommune faar mere, end den skulde have.

Jeg vil ikke være med til at støtte et Forslag om, at den skal have yderligere Forhøjelse i Øjeblikket. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer imod Ændringsforslag under Nr. 13 paa Ændringsforslagslisten.

K. M. Klausen: Jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal om Statistikken. Den Statistik, hvorefter det ærede Medlem nævnte Børnetallet, vil først faa sin Værdi, naar man blandt andet af den kan se, hvormange af Børnene der er Tjenestedrenge. Af de Tal, det ærede Medlem nævnedes, kan der ikke drages nogen Slutning.

Naar dernæst det ærede Medlem sagde, at Folkeskolen var en Skulkeskole, har han jo for saa vidt Ret, som Skulkeri desværre ikke saa sjældent forekommer i Folkeskolen. Men naar det forekommer, hvad sker saa? Saa skrives der ind fra det offentliges Side, og man søger at forhindre det ved at idømme Forældrene Straf i Form af Mulκτη, eller ogsaa skrider man ind paa anden Maade, idet man søger at fjerne Børnene fra et daarligt Hjem. Altsaa, det offentlige søger at væge sig imod, at et skolepligtigt Barn skal kunne skulke sin Tid bort. Den samme Ret synes jeg, Staten har overfor Friskolen. Naar denne vil modtage saa store Bidrag fra Statens Side, bør Staten ogsaa kunne sikre de Børn, som gaa i Friskolen, en god og regelmæssig Skoleundervisning.

H. Rasmussen: Det ærede Medlem fra Assens vilde, da han første Gang havde